

РЕШЕНИЕ

№ 11882

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4358** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. С. И., чрез адв.Д. К., АК В., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1 офис 2, срещу Решение № 1284/13. 03. 2024 г. по нахд № 17158/2023 г. на СРС, НО, 96 – ти състав.

Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23 – 4332 – 001247/02. 02. 2023 г., издадено от началника на сектор към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. С. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 183, ал.4, т. 6 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 104а от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Правят се възражения, че касаторът страда от заболяване, вследствие на което му е изкривена главата – врат, което не е обсъдено и взето предвид от съда. Поддържат се съществени нарушения в хода на административно наказателното производство, самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът не представя становище по касационната жалба, не се явява и не се

представлява в хода на съдебното производство.

Прокурор Х. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС счита за правилно.

Административен съд София - град, Х – ти касационен състав, след като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови съдебното решение, съставът на районния съд е приел, че на 18. 01. 2023 г. около 12.11 ч. К. С. И. управлявал специален автомобил (пътна помощ) марка „И.“, модел „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица] посока на движение от [улица]към ул.С. шосе“. По време на управлението на автомобила К. С. И. използвал мобилния си телефон, който държал до главата си с ръка, без устройство, позволяващо ползването му без помощта на ръцете. Това обстоятелство било възприето от В. Г. Х. и С. А. К., служители на ОПП – СДВР. Същите подали звуков сигнал, спрели специалния автомобил и съставили АУАН за нарушение на чл.104а от ЗДвП. АУАН бил предявен на К. И., който отказал да го подпише и получи екземпляр от същия. Отказът бил удостоверен с подпис на К. Б. Т., служител на ОПП – СДВР от друг екип, който бил извикан на мястото на нарушението. Въз основа на АУАН е издадено НП, с което е наложена глоба в размер на 50 лева.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви от правна страна относно спазване на изискванията и процесуалните правила при съставяне на АУАН и НП. Обосновано е прието, че е доказана компетентността на лицата, съставили АУАН и НП. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН, АУАН и НП съдържат всички реквизити на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, няма противоречие или неяснота в съдържанието им. Подробно е отговорено на възраженията на касатора, че не е спазена разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, които доводи са отхвърлени. Отказът на нарушителя да подпише АУАН и да получи екземпляр от него е удостоверен с подписа на един свидетел, като в ЗАНН няма ограничение на лицата, които могат да удостоверяват отказ. Съдът е приел, че К. С. И. е осъществил от субективна и обективна страна състава на вмененото му нарушение на чл. 104а от ЗДвП. Наложена е глоба в размер на 50 лева, установен в чл. 183, ал.4, т. 6 от ЗДвП. По силата на чл. 189 з от ЗДвП нормата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Деянието, за което е санкциониран водача на МПС е осъществено и доказано. Реализиран е фактическия състав на административно нарушение по чл. 104а от ЗДвП. Както и въззивният съд е посочил в своето решение, медицинската документация не доказва, че касаторът е имал изкривяване на врата и на положението на тялото. Свидетелят В. Г. Х. също потвърждава, че категорично не е възприел водачът да има изкривявания по тялото си, нито в стойката, когато е бил седнал в МПС, нито при слизане от автомобила. Не е основателно и възражението в касационната жалба, че са допуснати съществени нарушения на процедурата в административно наказателното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. АУАН е връчен при отказ, удостоверен с подпис на един свидетел, в съответствие с разпоредбата на чл. 43, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН.

Касационните основания, които се твърдят са неоснователни и недоказани, съдебното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.
Воден от горното, Административен съд София - град, X - ^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1284/13. 03. 2024 г. по нахд № 17158/2023 г. на СРС,
НО, 96 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.